

Cekuta je mrtev, naj živi Cekuta!

Velika žrtev zarot oblasti je bil slikar, predsedniški kandidat in nazadnje zapornik **Jure Cekuta**, ki je umrl ta teden. Če iz njegovega levo liberalnega bloka ne bi sprožili govoric o podkupovanju pri nakupu Patrij, najbrž ne bi nikoli izvedeli, da je Cekuta od avstrijskega podjetnika **Hansa Wolfganga Riedla** in direktorja v podjetju **Patria Reija Niitynena** na svoj avstrijski bančni račun dobil 460.875 evrov za informacije, ki jih je pridobival iz obrambnega ministrstva, ki ga je takrat vodil **Karl Erjavec**.

Ko je prevzel obrambno ministrstvo v prvi vladi **Janeza Janše** Erjavec še ni bil šef DeSUSa. V to stranko je tik pred tem prestopil iz LDS. Prej je, v času vlade LDS, delal na pravosodnem ministrstvu. Da je Cekuta dobil denar in je kriv, je ugotovilo sodišče v pravnomočni sodbi. Odločilo je, da mora Cekuta v zapor in s tem potrdilo, kar vemo: da pri velikih poslih tudi veliko odteče.

A odteka na različne načine kot zdaj kaže vrtanje predora skozi Karavanke, kjer je politična komisija, v kateri je večino imela SD, lani razveljavila odločitev Darsa, ki je posel dodelil najugodnejšemu turškemu podjetju za 89

milijonov, kar je bilo dvajset milijonov ceneje kot ponudba Kolektorja **Stojana Petriča**. Kolektor je politično močno podjetje, ki je pred leti za krepko manj kot deset milijonov od Laškega, ki ga je takrat vodil **Dušan Zorko**, kupil časopisno podjetje Delo. Nekdanji osrednji časopis socialistične republike in ponos Zveze komunistov je bil le še blede senca nekdanjega državnega kolosa. Še vedno je.

Razpis za Karavanke so ponovili in tudi v drugo je turško podjetje spet najcenejše, a tokrat za deset milijonov dražje kot prvič. Za krepko več kot je Petriča stalo, da je levici ohranil nadzor nad Delom, ki obvladuje krepko večji del trga kot ga bosta skupaj Dnevnik in Večer. Če se združita.

Ta teden je v podjetju 2TDK nekdanji šef Laškega Zorko, ki je Petriču prodal Delo, na 2TDK pa je prišel s podporo SD, tudi uradno razveljavil razpis za gradnjo mostu čez Glinščico, kjer Kolektor tudi ni bil najcenejši. Tokrat je bil "le" za pet milijonov dražji od cenejšega ponudnika. A je vrednost posla desetkrat manjša kot pri stomilijonskih Karavankah. Posel čez Glinščico so razveljavili zaradi pritožb konkurentov, da bi naj zmagovalec razpisa zgradil nekoliko manjši zid kot je trdil. Ta zid kot referenca bi naj bil neustrezen.

Ministrica za infrastrukturo **Alenke Bratušek** nas je sredi tedna obvestila, da se ne bo pustila izsiljevati drugim ponudnikom, ki nastopajo s previsokimi cenami in da povsem podpira razveljavitev razpisa, po katerem bi posel dobil krepko cenejši ponudnik z menda sporno referenco za gradnjo. Kar so pri 2TDK najprej spregledali, pa čeprav je šef tam preverjeni Zorko in so napačnim dodelili posel.

Le počakati moramo, koliko višje bodo cene pri naslednjem

poskusu, na katerem bodo posel morda le dobili tisti s pravimi referencami.

Kot se posle z referencami dobiva tudi na drugih področjih.

Večina javnosti še danes ne ve za ugotovljenega pol milijona, ki je šel na račun Cekute. Zaradi referenc iz preteklosti, jasno.

Državo pa so mediji v glavnem pretresali s čisto drugo zgodbo, kdo bi naj dobival denar od Riedla. Cilj tiste zgodbe je bil spraviti z vsemi sredstvi, tudi z lažmi in montiranim sodnim procesom, z oblasti **Janeza Janšo**.

Sčasoma je uspelo.

Na volitvah leta 2008 je zmagala SD **Boruta Pahorja**.

Naslednje volitve, po katerih oblasti ni prevzel **Zoran Janković**, so minile precej neodločeno.

Da se kaj tako neprijetnega ne bi ponovilo, je poskrbel predsednik vrhovnega sodišča **Branko Masleša**, ki je Janšo tik pred volitvami 2014 strpal celo v zapor in s tem omogočil zmago **Miru Cerarju**, s katerim je Masleša, preden ga je levi del parlamenta izvolil za šefa vrhovnega sodišča, vodil sodni svet. Masleša je bil predsednik, Cerar namestnik.

Cerarjeva stranka je, ko je prevzel oblast, v parlamentu

skupaj z DeSUS **Karla Erjavca** in SD **Dejana Židana** za vsak slučaj še odvzela poslanski mandat Janši. Ni imel pravih referenc.

Sodbe proti Janši in odvzem mandata je kot zlorabo oblasti potem razveljavilo ustavno sodišče, ki je ugotovilo tudi, da je Masleša ravnal nepošteno, ker se iz sojenj proti Janši ni izločil.

A rezultata volitev in zgodovine ta razveljavitev ni spremenila in kljub hudemu porazu na lanskih volitvah poslancev je prejšnji koaliciji uspelo zadržati oblast. Menjali so le šefa. Novi je **Marjan Šarec**.

Sodišče pa je ugotovilo krivdo zdaj umrlega **Jureta Cekute** in v času sojenja že upokojenega vodje službe temeljnih razvojnih programov ministrstva za obrambo **Petra Zupana**. V tem primeru ni bilo nobenih težav z ugotavljanjem, kdo je dal komu, koliko in zakaj. In tudi ni šlo le za obljube nejasne vsebine, kar so poskušali obesiti Janši.

Cekuti to, da je pred tem sodeloval v obtoževanju Janše v medijih, da bi preusmeril pozornost od sebe, ni pomagalo. Moral je v zapor.

Bil je politična žrtev afere. V smislu, da če **Janez Drnovšek** nekoč prej ne bi zbolel, zaradi česar je LDS izgubila oblast in razpadla, bi se zgodovina najbrž odvirtela povsem drugače in danes bi prebiral reportažo v Reporterju Silvestra Šurle o Cekuti kot enem od lastnikov prestižnih jaht. Reportaža bi prav lahko bila o tem, kako na svoji nekaj milijonov evrov vredni jahti, ki jo je kupil s prodajo svojih umetniških del,

križari med Ankaranom in Portorožem v družbi trenutnega premiera ekonomista **Mateja Lahovnika**, predsednika republike **Gregorja Golobiča** in šefa ustavnega sodišča **Mira Cerarja**.

Bojan Požar bi na svojem portalu sicer nekaj ugibal, da takšne jahte s slikami že ni mogoče kupiti, a velikega pretresa to ne bi povzročilo, še posebej, ker je bil Požar občasno med radovednimi gosti na tej jahti.

Slovenska vojska pa bi imela vsaj sto ameriških osemkolesnih oklepnikov, ki bi jih s pomočjo Avstrijcev izdelali na Koroškem in bi jim, kot je to bilo v preteklosti značilno za podobna vozila Systemske tehnike, med vožnjo redno lomile šasije.

Kar bi obrambni minister Karl Erjavec, ki bi svoj DeSUS pravočasno združil v LDS, ocenil kot posledico slabega načrtovanja generalov, zaradi česar bi odstavil poveljnika sil Miho Škerbinca, ki ga je imenoval tri mesece prej. Ta je nekoč že javno opozarjal, da so šasije na šestkolesnikih iz Systemske tehnike pokajo, a prepovedi tega pokanja ni spravil v razpis. Zato je kriv.

A zgodovina se je obrnila drugače. Cekuta je namesto na jahti končal v zaporu in ta teden umrl. Jahte in osemkolesnikov pa ni.

Če se še bolj vrnem v realnost: s slikarjem Cekuto sem nazadnje govoril pred skoraj točno dvema letoma, ko sem na otoku Unije na Hrvaškem izvedel, da se Cekuta ni pojavil na Dobu, kjer so ga zaman čakali, da pride v zapor.

Namesto tega je pobegnil v BiH in tam zaprosil za azil, je bila informacija.

Zdelo se je neverjetno, a sem preveril. V Sloveniji je vse mogoče.

Z Doba so mi potrdili, da so ga zaman čakali in da se ni pojavil v zaporu, ko bi se moral. O tem, da bi pobegnil v BiH, pa niso nič vedeli na pravosodnem ministrstvu in ne na policiji. Sem pa na sodišču izvedel, da je Cekuta zahteval odlog prestajanja zaporne kazni zaradi zdravstvenih težav in mu zaradi tega še ni bilo treba v zapor, o čemer so pa iz sodišča, se zdi, pozabili obvestiti Dob.

Da bi preveril, kaj je res, sem Cekuti takrat poslal mail. In odgovoril je. Povedal je, med drugim, da je sodba nepravilna in da je žrtev afere. Res je bil v BiH.

Zgodbo, da je Cekuta v BiH in ne v zaporu, sem objavil v Spletnem časopisu. V več nadaljevanjih. Bila je prva informacija, da se Cekuta ni pojavil v zaporu. Sčasoma so jo v celoti potrdili tudi drugi mediji, ki so Cekuto tudi opazili v BiH. Slikar se tam ni skrival, nastopal je na javnih prireditvah, dajal izjave za tamkajšnje televizije in v BiH so mu bili hvaležni za pomoč iz časov, ko je pri njih divjala vojna.

Hvaležnost je izvirala iz časov, ko je bil Cekuta še blizu oblastni eliti v Sloveniji. Ko so njegovi še vladali.

Na koncu se je iz BiH po več kot letu, kar sem napisal zgodbo,

da se ni pojavil na Dobu, le vrnil v Slovenijo. Vrnil se je, ko je v BiH padel v komo. Menda zaradi sladkorne bolezni. V zapor pa je le šel, ko je ministrstvo za obrambo pred letom ravno spet prevzel neuničljivi Karl Erjavec, ki je tudi s tiho pomočjo Cekute kupoval Patrie.

A to je že zgodovina.

Medtem so že Karavanke, ki jih bodo Avstrijci najbrž na svoji strani že zvrtili, ko bo naša vlada še iskala najdražjega ponudnika in je Glinščica, kjer se zapleta, ko je ministrica Alenka Bratušek z drugega tira proti Trstu že nagnala Madžare, ki bi ji za svoj denar zanesljivo gledali pod prste bolj kot ji bo naš tisk, ki je večinoma v lasti gradbincev.

Bratuškova bo lahko učinkovito ustavlja apetite gradbincev na način, da se ne bo gradilo, cene pa bodo višje in višje.

Cekuta je mrtev, naj živi Cekuta.